

[Oluf Pedersen.]

idet den nedbringer Gælden med 30 pCt., øger Rentabiliteten ved Nedsættelse af Driftsudgifterne uden at føre til Gældsforøgelse og naturligt begrænser Pantsætning. Denne kan da alene ske i de arbejds-skabte Værdier.

Der er i Lovforslaget Bestemmelser om Kredit- og Hypotekforeningers Adgang til Fradrag i Renter og ved Udtrækning af Obligationer, samt om pantsatte Obligationers Deltagelse.

I Tilslutning hertil vil der blive fremsat Forslag om en Afgift for alle andre Formuer, saaledes at alle Formuer bliver stillet lige, og ingen kommer i Vanskeligheder ved Lovforslagets Gennemførelse. De falske Værdier, Jordværdi, Toldbeskyttelse og offentlig Gæld skal afvikles, men Formuernes Anbringelse i Dag behøver ikke at have Forbindelse med deres Opstaaen, hvorfor en ligelig Nedskrivning foreslaas. Men væk skal de falske Værdier, den unge Slægt skal frigøres. Derfor bør de i Dag bestaaende Formuer bære Tabet og bære det ligeligt. Der er saaledes ikke Tale om „Erstatning“ men blot om en „Udligning“ af Tabet.

Der er i 1936—37 paalignet 72 Mill. Kr. i Grundskyld til Kommuner og 7 Mill. Kr. til Staten eller i alt 79 Mill. Kr.

Jorden i privat Besiddelse er ansat til 5 Milliarder Kr. og $4\frac{1}{2}$ pCt. heraf bliver 225 Mill. Kr. mere i Grundskyld end nu. Det samlede Grundskyldsbeløb, der anslaaes til 304 Mill. Kr., fordeles mellem Staten og Kommunerne med Halvdelen til hver. Kommunerne faar derved 80 Mill. Kr. mere end nu i Grundskyld eller til Nedsættelse af de personlige Skatter med gennemsnitlig en Trediedel, hvortil senere kommer Forslaget om Formueafgift til Gældsnedskrivning, saa de kommunale Skatter kan halveres. Statsgrundskylden giver 145 Mill. Kr., der skal bruges til Skattenedsættelser, og særlige Lovforslag vil blive fremsat. Ogsaa her vil Formueafgiften give yderligere Lettelse, nemlig ca. 75 Mill. Kr., i alt over 300 Mill. Kr. i Skattenedsættelse. Denne Skattelettelse, der tilvejebringes ved en Formuenedskrivning paa 30 pCt. ved Likvidation af de falske Værdier og Ophævelse af arbejdsfrie Indkomster, betyder en tilsvarende Forøgelse af Arbejdslønnen baade for Landbruget og anden Virksomhed. Jeg mener, at dette er retfærdigt, thi Kravet om Renter til falsk Kapital er uretfærdigt hver eneste Øre. Den skal væk, og at Tabet ikke bør bæres alene af Skødehaverne, men med Deltagelse af Pante-

kreditorerne, vil sikkert hele Rigsdagen være enig med mig i. Og jeg tror ogsaa, et stort Flertal vil holde med os i, at Tabet bør bæres af Formuerne som Helhed. Om Enkeltheder er jeg rede til en Realitetsbehandling.

Om Virkningerne af Lovforslagets Gennemførelse skal jeg saa sluttelig bemærke, at Gennemførelse af et Lovforslag som det foreslaede vil sikre Danmark for Folket, saa vi alle bliver rige. Det gælder ogsaa de nu besiddelsesløse, der vil faa en Andel i Grundværdierne til en aarlig Værdi af næsten 100 Kr. eller en Formue paa et Par Tusinde eller en halv Snes Tusinde for hver Familie i Landet. Det vil sige, at selv for Familier, der har en Formue paa 30 000 Kr., hvoraf der skal svares 30 pCt. i Formueafgift, vil det være en økonomisk Fordel, at Forslaget gennemføres. Det aabner Mulighed for at afskaffe Prisforfalskning, det ophæver Dyrtid og sikrer hver Mand Udbyttet af hans Arbejde uden Afgift til Monopoler, Særrettigheder og Skatter. Og at enhver skal have det fulde Udbytte af sit Arbejde har jo under Finanslovdebatten faaet Tilslutning baade fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og fra det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel for kun at nævne de to, som maaske staar langt fra hinanden.

Men jeg er selvfølgelig klar over, at naar man fratager Højfinansens dens uretmæssige Gevinst, saa maa man regne med, at den viser Klør, og da her ikke blot er Tale om 1 000 Kr. aarlig for en Husmand og 600 Kr. for en Byarbejder, men endog om at slaa Bunden væk under al Udbytning, saa Kapitalen faar Tjenerens Plads, maa Kampen blive haard. Men Spørgsmaalet trænger sig paa. Skal Demokratiet klare sig over for Kommunisme, Nazisme og den Slags Følger af Uretfærdighed og Nødtilstand, er der kun eet virkningsfuldt Middel, og det er Opfyldelse af Demokratiets sociale Retfærdighedskrav: Arbejdets Frigørelse, saa Udbyttet tilfalder den, der arbejder.

Grundskyld for Skat, fri Adgang til Jord, Afskaffelse af Prisforfalskning er selvfølgelig ikke alt, selv om det afvikler Landbrugskrise og al Arbejdsløshed, men det er grundlæggende. Uden at løse Grundskyldsspørgsmaalet bliver selv den bedst mente Lovgivning selvødelæggende, da alt det gode blot kapitaliseres, bliver til Gæld, der blot gør ondt værre for det næste Slægtled, hvad vi har bitre Erfaringer for.

Men jeg haaber, at Regering og Rigsdag vil forstaa, at Tiden nu er inde for Hand-